

DE STER

No. 9 SEPTEMBER 1961

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OMSLAG:

Een fraai bewerkte zuil
te Quirigua, Guatemala.

61ste JAARGANG

Nr 9

INHOUD:

	Blz.
Monumenten uit een ver verleden . . .	279
Tempelreis	280
Het Zendingswerk	281
De nadruk gelegd op het priesterschap in het zendingsveld, de kern van alle werkdadigheid	283
Op reis met de Ring Zusters Hulpvereniging	288
Tempelreis 1961	290
Nieuws uit de zending	292
Twee overlijdensberichten	296
Gedachten van anderen	297
Mijn Tempelreis	298
Een brief van een 92-jarige	299
Een inspirerende boodschap	300
Het feest van het Evangelie	300
Najaarsconferenties in de Ned. Zending	303
Gebeurtenissen in de zending	304

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

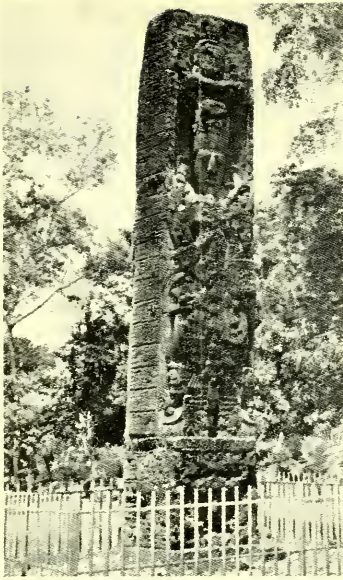
*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Monumenten uit een ver verleden

Onder de overblijfselen van een eertijds hoge beschaving, die vele eeuwen geleden het kenmerk was van de vroegere bewoners van Midden- en Zuid-Amerika, nemen de prachtig bewerkte zuilen een voorname plaats in. De afbeelding op de omslag is hiervan een voorbeeld.

Het is de fraaiste en grootste van de grote zuilen te Quirigua, Guatemala, 65 ton prachtig bewerkte datum-stenen, meer dan 109 meter hoog, inscripties bevattend, die eenmaal misschien ontcijferd zullen worden. Dit monument is het eindpunt van de vooruitgang, die de ruwe zuil van Tiahunaco in Bolivia 600 v.C. heeft gemaakt.

„Over de pracht van de stenen zuilen in Midden-Amerika, met hun fijne bewerking is veel geschreven. De vraag is vaak opgeworpen waarom men met het maken van deze monumenten is begonnen, daar geen enkele primitieve zuil in Centraal Amerika wordt aangetroffen. In het boek *Kon-Tiki* wordt de aandacht gevestigd op de oude zuilen in Zuid-Amerika, waarbij wordt aangetoond, dat bijna dezelfde op de eilanden van de Stille Zuidzee worden gevonden. Ik ben het met de schrijver van *Kon-Tiki* eens, dat de primitieve zuilen in Zuid-Amerika zijn en dat het fijnere werk in Copan en Quirigua de fraaiere voorbeelden waren van vroeger Zuid-Amerikaans werk.

Het was in Copan in Honduras, dat de zuilen hun volmaaktheid bereikten. Hier werden de afbeeldingen van mensen voltooid, tot zelfs de nagels van vingers en tenen toe. Ofschoon niet zo groot als de zuilen in Quirigua in Guatemala, waren die van Copan fijner bewerkt, meer gedetailleerd en zij zijn het eindproduct van het eerste begin in Zuid-Amerika.

Farnsworth, de archeoloog Willard in zijn *Lost Empires* aanhalend, zegt verder: „een nauwkeurig onderzoek van het werk van de Maya's op steen, hout of metaal uitgevoerd, brengt het feit aan het licht, dat zulk snij- en graveerwerk, zoals dat in deze tijd nog bestaat, moet zijn

verricht door gereedschap, dat uiterst fijn geslepen kon worden, in 't bijzonder voor de houtbewerking, zoals die in Tikal wordt gevonden. Zulk fijn gereedschap kan ongetwijfeld van een koperlegering zijn gemaakt of als de gereedschappen, die de oude Etruriërs, die Italië bevolkten vóór de Romeinen, gebruikten, tot een hoge graad van hardheid worden gebracht door het te stampen om de moleculen dichter bijeen te brengen. Daarna slepen zij hun gereedschap op stenen tot een zeer dunne snijkant. Afbeeldingen, door de Maya's gemaakt, tonen aan, dat zij gereedschappen van verschillende afmetingen hadden en die voor velerlei doeleinden werden gebruikt. Het zo even genoemde houtsnijwerk van Tikal werd op cederhout gedaan, een houtsoort, die zeer taai en moeilijk te bewerken is. Hun gereedschap was van zulk een kwaliteit, dat een moderne houtbewerker, die stalen werktuigen gebruikt, dat niet kon verbeteren”.

TEMPELREIS

*Het land, waar ik ben heengegaan
Is mooi en schoon en groot,
Ik zag, Vader, de bergen
En wolken van een zeer bijzonder rood.
Ik zag rotsen in hun steile onverwrikbaarheid
En de warmte van goudgele schoven,
En ik wist, hoe rechtvaardig en oneindig liefdevol Gij zijt
En waarom ik U steeds zal loven.*

*Ik heb nooit geweten, Vader,
Wat een licht op een berg kon zijn,
Totdat ik 's avonds in een hemelsblanke schijn,
Daar, waar de grens van het aardse lag,
Uw wonderschone Tempel zag. . .
En ik zal het nu nooit meer vergeten, Vader.*

*Heb dank voor het water en het licht,
Voor de bergen de sterren en mijn naaste's gezicht,
Voor de kinderen, die daar spelen op het land
Voor de Kerk en de Profeet, Uw afgezant. :
Heb dank, Vader, voor alles, wat Gij ons hebt gegeven.
En leer mij meer naar Uw gelijkenis te leven.*

S. Herder

Het zendingswerk

Uittreksel van een toespraak, die door President Henry D. Moyle, van het Eerste Presidentschap, werd gehouden op zondag 16 juli 1961, tijdens een afscheidsvergadering voor President en Zuster Fred W. Schwendiman, die op het punt stonden naar Nieuw Zeeland te vertrekken om aldaar te Presideren over de Zuidelijke Zending.

In deze toespraak stelde President Moyle vier feiten vast, t.w.:

1. dat de basis van al het zendingswerk *geestelijk* is;
2. dat men zich dient te onthouden van het leveren van kritiek op het werk van de Heer;
3. dat de Heer de zendeling zal zegenen voor zijn ijver;
4. dat de Kerk nimmer een grotere behoefte aan leiders heeft gehad dan juist nu.

President Moyle zeide o.m.

„Het is een nederig makende ervaring om verbonden te zijn, in welke hoedanigheid ook, aan deze grote zendingsbeweging. *De basis van al het zendingswerk is geestelijk.* Deze avond heb ik een intens verlangen, mijn broeders en zusters, om ten minste één gedachte bij u achter te laten en wel deze, *dat het zendingswerk het werk van de Heer is.* Het is een geestelijk werk en of wij nu van het werk zelf houden of van de wijze waarop dit wordt geleid, *wij moeten ons ervan onthouden kritiek op het werk te leveren.* Met mijn begrensde verstandelijke vermogens ben ik niet in staat onderscheid te maken tussen het leveren van kritiek op het zendingswerk en het leveren van kritiek op onze Leider, Jezus Christus, de Zoon van God.

Dit is Zijn werk en het wordt letterlijk onder Zijn bezieling en leiding uitgevoerd.

. . Wanneer we het op ons nemen om twijfel of onzekerheid te zaaien aangaande welke verandering in het zendingswerk ook, dan geloof ik, dat het verstandig van ons zal zijn om daarmee onmiddellijk op te houden en om eens na te denken over de bron, waaruit deze verandering voortvloeit.

Nu, deze Kerk is óf waar óf niet waar. Er kan geen middenweg zijn. Wij kunnen niet voor de helft gelijk hebben of voor drie kwart of voor negen tienden, als het om het werk van de Heer gaat. Ik zou niet het geringste bezwaar hebben tegen uw kritiek op alles wat ik als mens, als lid van de Kerk, of zo u wilt als ambtsdrager van de Kerk doe, maar ik ben van mening, dat we uiterst voorzichtig dienen te zijn in al onze overleggingen en dat wij er voor moeten waken, dat wij ons niet schuldig maken aan opstandigheid, in hoe 'n geringe mate ook, tegen God.

Ik zeg u, mijn broeders en zusters, dat het belangrijk is om niet ál te kritisch te zijn ten aanzien van veranderingen in dit werk, het werk dat zijn oorsprong, zijn basis, zijn bezieling vindt in de Heer; niet ál te kritisch ten aanzien van datgene, wat de Heer doet, want het schijnt nu eenmaal tot ons leven te behoren, dat de Heer niet altijd met onze verlangens in overeenstemming is, zelfs niet in zaken, die ons persoonlijk welzijn betreffen.

Ik zou zo kunnen doorgaan en nog meer over dit onderwerp zeggen. Het schijnt zich vandaag in mijn gedachte te hebben vastgehecht. Ik wilde dit nog zeggen: toen Filippus de kamerling ontmoette, de kamerling, die onder de regering van de koningin der Moren grote macht bezat, vroeg hij hem wat hij las en of hij hetgeen hij las wel of niet begreep.

U zult u herinneren dat hij het volgende las: „Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor dien, die scheert, also doet Hij Zijnen mond niet open” (Hand. 8 : 32).

De kamerling vroeg aan Filippus, over wien de schrift sprak en Filippus vertelde het hem en hij predikte hem Jezus Christus en hoe men hem gekruisigd had.

„En als zij verder reisden, kwamen zij aan een zeker water en de kamerling zeide, zie hier is water; wat verhindert mij gedoopt te worden?” (Hand. 8 : 36).

En Filippus doopte hem en de kamerling ontving de gave van de Heilige Geest. Ik ken geen enkele passage in de Schrift, die definitiever en zekerder verklaart, dat bekering een geestelijke zaak is, want de enigste vraag, die Filippus hem stelde, voor zover thans het verslag in de Handelingen der Apostelen aantoonde, was, of hij in Jezus Christus geloofde, waarop de kamerling zeide: „Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is”. (Hand. 8 : 37).

Het grootste van alle wonderen, die mij heden ten dage bekend zijn, is het feit, dat als die geestelijke bekering over onderzoekers komt, zij dan bereid zijn hun levenswijze geheel te veranderen. Dat zij dan bereid zijn om ingewortelde gewoonten op te geven en om hun leven geheel in overeenstemming te brengen met het Evangelie van Jezus Christus, zoals dat in deze laatste dagen geopenbaard is.

In een paar hedendaagse ouderlingen is en in ouderling Filippus was geen andere macht dan de macht van het Priesterschap, dat zulk een resultaat kan en kon teweegbrengen.

Daarom vraag ik u hedenavond of er iemand, wie dan ook, gerechtigd is door kritiek te leveren op de zendeling, die vandaag erop uit trekt en die precies hetzelfde doet en de mens doopt, onverschillig of dit nu geschiedt op de eerste dag, in de eerste week, in de eerste maand of in het eerste jaar van zijn contact met hem. Indien die mens

geestelijk bekeerd is en vraagt om gedoopt te worden, dan is het onze plicht om te dopen.

Het Evangelie is heden ten dage hetzelfde als in de dagen van Filippus. De Heilige Geest, als een lid van de Godheid, is de zelfde en of wij nu van het ene voorbeeld naar het andere gaan, het achtste hoofdstuk van de Handelingen volgend, wij vinden de ene bekering na de andere op precies dezelfde wijze tot stand gebracht als we ook in de geschiedenis van de Kerk, vanaf de dagen van de Profet Joseph, kunnen lezen. Wij ontdekken dat het zendingswerk op geestelijke bekering gegrondvest is. Neem bijvoorbeeld de bekering van Parley P. Pratt. Niet slechts werd hij bekeerd en gedoopt, de volgende dag werd hij, zo ik mij herinner, tot ouderling geordend en binnen een week werd hij op zending gezonden.

En zo kom ik vanavond tot de slotsom, dat noch de tijdsduur noch de methode enig verschil maakt. Het is alleen zaak dat de geest des Heren het hart, de ziel en het begrip aanraakt, het begrip van de persoon bezielt, hetgeen hem de wetenschap schenkt, dat Jezus de Zoon van God is, de Verlosser van de mensheid. Als we die wetenschap, deze kennis bezitten, dan zijn wij op weg naar het eeuwige leven, *want dit is het eeuwige leven*".

De nadruk gelegd

op het priesterschap in het zendingsveld,
de kern van alle werkdadigheid

Het hier volgende artikel is een toespraak van Elder Harold B. Lee, lid van de Raad der Twaalven en Voorzitter van het Algemeen Kerke-lijk Priesterschapcomité, welke toespraak de 2de juli voor de studie-groep van de Zendingspresident werd gehouden en op speciaal verzoek van het Algemeen Zendingscomité gepubliceerd.

Toen de Salt Lake Tempel in aanbouw was — zoals ge weet, heeft het, vanaf het breken van de grond in 1853 veertig jaar geduurd voordat in 1893 de inwijding plaats vond — vroeg President Young aan Truman O. Angell, de architect of hij een artikel wilde schrijven voor de Millennial Star (de Engelse „Ster“-Vert.) om te trachten de Heiligen in het buitenland er toe te brengen bijdragen te leveren. Zo wanhopig verlegen was men toen om fondsen voor het verder afbouwen van de Tempel.

In dat artikel zeide Truman O. Angell iets, dat ik u bij wijze van tekst wil geven om over te denken met betrekking tot het priesterschap-

programma van de zendingen. Hij legde uit, dat er buiten aan de tempel verschillende symbolische dingen zouden zijn; dat aan de oostzijde drie torenspitsen zouden komen, die hoger zouden zijn dan die aan de westzijde en het presidentschap van het Melchizedekse Priesterschap zouden voorstellen. Aan de westzijde zouden ook drie torenspitsen geplaatst worden, een weinig lager dan die aan de oostzijde, en het presidentschap van het Aäronische Priesterschap symboliseren. De Engel Moroni zou de vertegenwoordiger zijn van de herstelling van het Evangelie door hemelse tussenkomst.

Daar zijn ook de zonnestenen, de celestiale heerlijkheid vertegenwoordigend, en de maanstenen en de sterren. Ge hebt dit alles wel gezien en daar zijn ook nog andere dingen, maar één ding, dat hij noemde, heeft een bijzondere betekenis en ik wilde wel, dat ge daar eens over nadenkt hier. Hij zeide, dat aan de westzijde van de tempel, onder de torens of kantelen, zoals ze ook worden genoemd, juist onder het plein van de tempel, de constellatie zou worden afgebeeld, die de sterrekundigen Ursa Major, de Grote Beer noemen, welks achterste twee sterren in een lijn liggen, die, wanneer deze wordt doorgetrokken, bij de Poolster uitkomt. Dit symboliseert en doet de gedachte aan de hand „dat door het Priesterschap van God, de verlorenen hun weg mogen vinden”.

Mag ik nu beginnen met deze symboliek: „*Het is door het Priesterschap van God, dat de verlorenen hun weg mogen vinden*”. President Young zeide eenmaal het volgende: „Een persoon, die het Priesterschap draagt en zijn roeping getrouw blijft, die er vreugde in schept die dingen te doen, die God van hem verlangt en zijn gehele leven door voortgaat iedere taak te volbrengen, zal niet alleen verzekerd zijn van het voorrecht de dingen van God te ontvangen, maar ook van de kennis hoe ze te ontvangen, zodat hij voortdurend Gods bedoelingen zal weten. Hij zal in staat zijn goed van kwaad te onderscheiden, te kennen de dingen die van God zijn en de dingen, die niet van God zijn.

En het Priesterschap — de geest, die in hem is, zal voortdurend toenemen totdat deze een fontein van levend water wordt; totdat deze gelijk de boom des levens, één doorlopend vloeiende bron van intelligentie en instructie voor die mens is.

Ik geloof, dat er niets meer nodig is om u te doordringen van de belangrijkheid van het priesterschap in het zendingsveld. Het is het middelpunt, de kern en de macht waardoor alle activiteiten van de Kerk moeten worden geleid. Nu, wat wil het zeggen tot het priesterschap te worden geordend? Ik geloof, dat ik dit wel honderd maal heb gelezen en ik heb nooit de betekenis ten volle begrepen, totdat ik een poosje geleden twee simpele verzen tegenkwam, die in *Afd. 36 van de Leer en Verbonden* staan. Het was een openbaring aan Edward Partridge, de eerste bisschop van de Kerk, zoals u weet.

„Aldus zegt de Here God, de Machtige Israëls: Zie, Ik zeg u, Mijn

dienstknecht Edward, dat gij gezegend zijt, en dat uw zonden u zijn vergeven, en gij zijt geroepen om Mijn evangelie te prediken als met de stem van een bazuin”.

Nu dit is waarop ik uw aandacht wil vestigen: „En Ik, (aldus de Here) zal Mijn hand op u leggen door het opleggen der handen van Mijn dienstknecht Sidney Rigdon, en gij zult Mijn Geest, de Heilige Geest, namelijk de Trooster, ontvangen, Die u de vreedzame dingen van het koninkrijk zal leren”.

Vat ge de betekenis er van? *Wanneer iemand op bevoegde wijze wordt geordend, dan is het alsof de Here zelf ook zijn hand op die persoon legde, door de hand van Zijn gevolmachtigde dienstknecht, ten behoeve van hen, die de gaven en begiftigingen van de geest zullen ontvangen, welke onder Zijn jurisdictie en bestuur komen.*

Indien ge wilt weten, welke die zijn, lees dan *afd. 46 van de Leer & Verbonden*, waar de verschillende gaven van de geest worden opgenoemd. Een bisschop van de Kerk is het gegeven al deze gaven te onderscheiden, zeide de Here, naarmate hij daar behoefte aan heeft. Ook zij, die geroepen zijn om te leiden, alsmede zendingspresidenten.

Toen President Fyans u vertelde, dat President Wells in Asuncion de mensen anders zag dan hij ze de vorige avond had gezien, kwam dit, omdat een nieuw licht op hem had gerust en hij had de God of het goede in de mensen met zuiverder ogen gezien dan de avond tevoren.

GROTE BROEDERSCHAP

In een priesterschapgids van enige jaren geleden zeiden de broederen dit: „Het priesterschap is een grote broederschap, bijeen gehouden door de eeuwige en onveranderlijke wetten, die de omlijsting van het evangelie vormen. Van de gevoelens van broederschap behoort het quorum doordrongen te zijn. Het helpen van alle leden, die in stoffelijke of geestelijke nood verkeren, moet bij het quorum op de voorgrond staan. De geest van broederschap behoort de leidende kracht te zijn bij alle plannen en verrichtingen van het quorum. Indien deze geest wijs en volhardend wordt gecultiveerd, zal voor een man, die het Priesterschap draagt, geen aantrekkelijker organisatie bestaan”.

Het was een inspiratie ,die onze tegenwoordige president ontving, om aan de zendingen voor te stellen dat alle priesterschapdraggers in quorums georganiseerd zouden worden.

Dat is betrekkelijk nieuw en is niet altijd zo geweest. Gewoonlijk, wanneer men uit een georganiseerde Ring verhuisde, kwam men in een gemeenschap, waar geen priesterschaporganisatie was. Nu zijn er weinig zendingen, waar geen priesterschapquorums zijn.

Nu stellen wij u voor die organisatie op te richten. Indien ge in uw gehele zending slechts voor één quorum ouderlingen voldoende hebt,

vragen wij u hen tot één quorum ouderlingen te vormen, met een presidentschap, zelfs wanneer de leden daarvan alleen maar per brief met elkander in contact kunnen staan, zodat zij toch het gevoel zullen hebben tot een quorum in de Broederschap van het Koninkrijk te behoren. Indien er niet genoeg zijn om een quorum samen te stellen, wanneer ge bijvoorbeeld maar 7, 8 of 10 zeventigers hebt of een overeenkomstig aantal hogepriesters, stellen wij voor, dat ge, in het geval van de zeventigers, deze verenigt tot een groep, tot een eenheid, met een voorzitter aan het hoofd, of een groepsleider, iemand, die belast wordt met de zorg voor de weinigen, die het ambt van zeventiger dragen, totdat de tijd komt, dat ge meer dan een half quorum hebt. Wij geven u de raad geen quorums aan te bevelen, zolang ge nog niet meer dan de helft hebt, bijvoorbeeld, 49 ouderlingen, 36 zeventigers. Uw hoge priesters, zelfs al zijn ze weinig in getal, kunnen tot een quorum worden gevormd over de gehele zending. Als er maar heel weinig zijn, 4, 5, of zes of daaromtrent, heeft de president van de zending in sommige gevallen aanbevolen, dat het locale lid dat tevens zijn raadgever is, indien hij een hogepriester is, als president van het hogepriesterquorum wordt aangesteld. Deze broeder kan dan, wanneer hij door de zending reist, de belangen van de weinige hogepriesters behartigen.

Heel dikwijls zijn er presidenten, die er op aandringen dat ouderlingen, die lang en trouw de Kerk hebben gediend, tot hogepriester worden geordend. Nu verzoeken wij u het dragen van een speciaal ambt in het priesterschap als minder belangrijk te beschouwen dan het quorumverband, waartoe zij als ouderling behoren. Als wij maar één of twee hogepriesters in een zending hebben, dan ziet ge wel, dat wij hen in zekere zin aan de broederschap van hun quorum onttrekken, waar zij in het priesterschap veel meer aan elkander verbonden zouden zijn geweest, indien zij ouderling waren gebleven. Indien er echter een dwingende reden is voor het tegendeel zal de zendingspresident het Eerste Presidentschap aanbevelen, dat een bepaalde broeder tot hogepriester wordt geordend en daarbij de reden vermelden.

Het Eerste Presidentschap zal deze aanbeveling dan in overweging nemen. Indien zij met uw voorstel instemmen, kan dit aan de volgende bezoeker uit de Algemene Autoriteiten worden overgedragen of aan een van uw „supervisors”, gelijk het geval mocht zijn volgens het tegenwoordige plan. Indien dan de aanbeveling op gelijke wijze van hem terugkomt, kan iemand gemachtigd worden hem te ordenen.

Het Eerste Presidentschap vindt het beter het ordenen van iemand tot een hoger ambt niet aan te moedigen, wanneer het feitelijk geen hoger ambt is, tenzij hij tot een ambt wordt geroepen, waarvoor dat hogere priesterschap vereist wordt. Overigens is het beter voor hem ouderling te blijven, in een quorum dus, dat als het ware het grootste priesterschapreservoir in de zending is, opdat de broederschap, zoals dat in onze

gids wordt beschreven, vollediger tot werkelijkheid kan worden. In die zin hebben wij dan ook instructies ontvangen.

DE KRACHT VAN DE KERK

„De kracht van de Kerk is het priesterschap” en de organisaties van de Kerk zijn slechts behulpzels voor het priesterschap. Dat plaatst de priesterschapquorums in de positie van leiderschap. Deze behoren zo bekwaam te worden geleid, zo getrouw te worden bezocht en moeten zo door en door dienstvaardig zijn, dat zij als voorbeeld kunnen dienen voor alle andere kerkelijke organisaties.

Noodzakelijkerwijs is het de plicht van een man, die moet kiezen tussen de trouw aan zijn priesterschapquorum en een andere kerkelijke organisatie, hoe goed die ook moge zijn, in zijn quorum te blijven.

Deze verklaring heeft misschien nadere uitleg nodig. Bijvoorbeeld: Wanneer broeders werden geroepen om toezicht te houden op de Aäronische Priesterschap, werd gevraagd, of deze broeders vrijgesteld konden worden van de maandelijkse quorumpriesterschapvergaderingen, zelfs wanneer op andere zondagen zij in de klas van hun priesterschapgroep niet aanwezig konden zijn.

Nu wordt de plaats, waarheen de quorums ons tenslotte kunnen voeren, in een verklaring van President Joseph F. Smith weergegeven. Hij zeide: „Wij verwachten de dag te zien, wanneer iedere raad van het priesterschap in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn plicht zal begrijpen, zijn eigen verantwoordelijkheden zal aanvaarden, zijn roeping zal verheerlijken en zijn plaats in de Kerk tot het uiterste zal bewaren, naar zijn intelligentie en bekwaamheid. Wanneer die dag komt, zal er niet zo veel werk meer nodig zijn, dat thans door de hulporganisaties wordt verricht, want dan zal dat gedaan worden door de geregelde quorums van de priesterschap”.

Nu hebben wij een comité aan het werk op een bepaald gebied, dat in het verleden een hulporganisatie zou zijn genoemd, doch waarvan de bedoeling is, dat het juist datgene zal doen, waar President Joseph F. Smith over sprak. Wanneer zij met hun studie gereed zijn, waar zij nu aan bezig zijn in enkele uitgezochte Ringen van de Kerk, zult ge dit beginsel aantreffen, waar een gecoördineerd priesterschap het werk doet, dat in het verleden door een zogenaamde hulporganisatie werd verricht.

(Slot volgt)

Op reis met de Ring Zusters Hulpvereniging

Donderdagmiddag om 9 uur vertrok de Ring Z.H.V. met twee bussen vanaf het Hollandse Spoor, om een dagtocht te maken met als

einddoel het „Nationale Park” op de Veluwe.

De deelnemsters van dit uitstapje kwamen uit Amsterdam Oost en

West, Rotterdam Noord en Zuid, Delft, Leiden, Vlaardingen en den Haag.

Het was zacht weer en een beetje nevelig, maar de zon liet verstek gaan. De zusters hadden echter een zonnig humeur en daardoor was de stemming opperbest.

Nadat allen gearriveerd waren, gaf Zr. Lefrandt, de Ringpresidente, het teken van vertrek.

De route ging via de Haarlemmermeer naar Amsterdam, waar wij de Amsterdamse zusters moesten ophalen, terwijl de andere bus de Leidse zusters had gehaald.

Nadat in beide bussen een zegen was gevraagd voor deze dag, gingen wij dwars door het Gooi langs Naarden, Baarn, Soestdijk. In Soestdijk stopten wij bij Hotel Restaurant „Eemland” om te pauzeren en iets verfrissends of iets warm te gebruiken.

Van dit restaurant wil ik U iets vertellen,

Behalve dat je daar heel gezellig kunt zitten, speelt daar een bijzondere band. Die band bestaat uit drie musicerende robots, ge-

naamd „The Robots Musicals”. Zij zitten op een soort podium voor een donkere achtergrond. Deze

achtergrond is bezaaid met sterren en halve manen.

Naast dit podium staat een klein kastje met een gleuf erin. In die gleuf moet je een kwartje gooien en dan begint de band te spelen. Een koddig gezicht is het, als de middelste robot af en toe gaat staan en als solist optreedt. Enige zusters konden de verleiding niet weerstaan om een dansje te maken. Er heerste een vrolijke en ongedwongen stemming.

Na deze opwekkende en verfrissende pauze gingen wij weer verder. De zon was nog steeds niet verschenen, maar het was heerlijk zacht weer en gelukkig niet te warm.

We gingen langs uitgestrekte heidevelden, die paarsrood gekleurd waren en over prachtige wegen door verschillende aardige en schilderachtige dorpjes. Besloten werd, bij het Uddelermeer te stoppen om de lunch te gebruiken en direkt daarna door te rijden naar het Nationale Park.

In Hoenderlo reden wij het Park binnen. In dit Park, waar herten en wilde zwijnen rondlopen, bezochten wij het Rijksmuseum Kröller-Müller.

Dit prachtige museum, dat geheel gelijkvloers ligt, bezit sinds ongeveer zeven maanden een mooie tuin met beelden en moderne figuren.

Verder is de inrichting van dit museum zeer smaakvol en men vindt naast een schilderijencollectie (o.a. van de schilder Vincent van Gogh) ook antieke kasten met mooi oud porselein. Verder oude

en moderne beeldhouwwerken. Om 5 uur moesten wij jammer genoeg weer opstappen. Wij reden richting Otterlo, Ede, naar Renswoude, waar het diner als slot van de dag ons wachtte.

Vóór Renswoude stopten de chauffeurs bij een klein, bloeiend heideveldje, waar de zusters gelegenheid hadden ieder een bos heide te plukken, als herinnering aan deze dag.

We hadden allen een gezonde eetlust en deden het eten alle eer aan. Het was ook voortreffelijk! We begonnen met een heerlijke hors d'oeuvre en eindigden met vanille-ijs.

De stemming was nog steeds op'perbest en het was net één grote familie.

Na het eten gaf Zr. Lefrandt het woord aan Zr. Volker, die ons namens de Nederlandse Zending, in het Nederlands toesprak. Het waren opbouwende woorden over het werk van de zusters. Wij waren zeer verrast, dat Zr. Volker in zo'n korte tijd dit moeilijke nederlands zo goed geleerd heeft.

Na Zr. Volker kregen de vertegenwoordigsters van alle aanwezige Z.H.V.-besturen de gelegenheid enige opbouwende woorden over het werk van het afgelopen jaar te laten horen.

Voordat Zr. Lefrandt het slotwoord wilde uitspreken, nam Zr. Verburg uit den Haag het woord. Zr. Lefrandt, zo zei zij, had met groot enthousiasme dit reisje georganiseerd. Doch helaas waren er een paar plaatsen in de bus opengebleven en dat was natuurlijk een strop voor de reiskas. Een paar zusters hebben toen in de bus een inzameling gehouden en het resultaat was f 35,— die zij hierbij aan Zr. Lefrandt overhandigden.

Zr. Lefrandt was zeer verrast en zij dankte alle zusters voor dit mooie bedrag en de samenwerking. Zij wekte alle zusters op, hun schouders onder het werk te zetten in het jaar dat voor ons ligt en hun uiterste best te doen om het ledental te verdubbelen. Wie weet gaan wij dan volgend jaar met vier bussen op stap, inplaats van met twee bussen.

Zo was aan deze dag weer een eind gekomen. Met de beste voornemens bezield, vertrokken wij om 7.50 uit Renswoude naar onze respectievelijke woonplaatsen.

Ik hoop, dat wij allen de Geest en de onderlinge Liefde, die wij op deze dag gevoeld hebben, mogen meedragen in het moeilijke, maar ook mooie werk, dat ons wacht in het komende jaar.

Johanna van Leeuwen

Ring Z.H.V.

Secretaresse-Pennigmeesteresse

Tempelreis 1961

De Heere is mijn Herder; mij zal niets ontbreken.

Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtkens aan zeer stille wateren.

Hij verkwikt mijne ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns Naams wil.

Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vreezen want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.

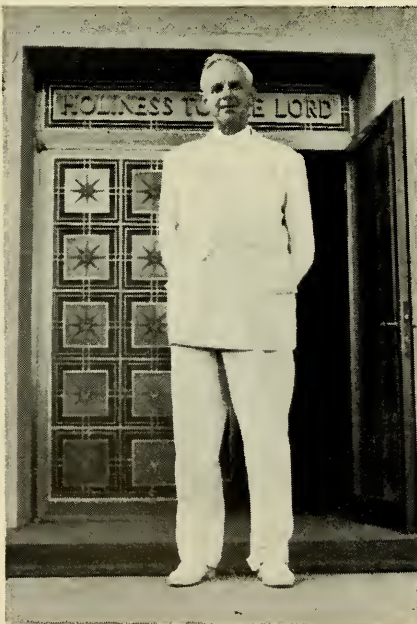
Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijne tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie; mijn beker is overvloeiende.

Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des Heeren blijven in lengte van dagen.

Het was deze door President Schulders aangehaalde Psalm 23 waaraan ik moest denken, toen ik begon met het neerschrijven van mijn indrukken over de Tempelreis 1961. En kijkende

naar de foto, welke broeder Tielman mij enige dagen geleden toezond, van President Walter Trauffer met achter hem de geopende deur van de Tempel, kwam er een groot verlangen in mijn hart om nog eens door deze openstaande deur naar binnen te mogen gaan en weer te mogen genieten van het zijn in God's huis. En allen die daar in augustus tezamen waren en thans deze foto zien, zullen ongetwijfeld hetzelfde verlangen hebben. Bewaar dit verlangen in uw hart broeders en zusters en houd het levend en gedenk de vele zegeningen, die onze Hemelse Vader aan Zijn kinderen geeft, opdat uw ziel steeds opnieuw door Hem moge worden verkwikt.

Van alle kanten van Nederland, ja zelfs vanuit Amerika, waren de heiligen gekomen om zich in Zollikofen te verenigen. Met trein, bus, auto, vliegtuig en alle mogelijke vervoermiddelen kwa-

men zij aan en waren blij elkan- der daar te vinden. En wij dach- ten allemaal met grote dankbaar- heid aan onze vele broeders en zusters, die door hun bijdragen geholpen hadden de groep zo groot te maken. Er waren velen onder ons, die hulp nodig had- den om hier te kunnen komen en gelukkig behoefde niemand te- leurgesteld te worden. Nogmaals, dank u wel broeders en zusters voor de zo spontaan door u ge- toonde liefde en door u gegeven hulp.

President Trauffer en zijn mede- werkers hadden heel wat werk verzet om zoveel bezoekers onder te brengen en logies te verschaf- fen en waren daarin voortreffe- lijk geslaagd. Voor sommigen be- tekende het wel een beetje behel- pen, maar dat werd graag ge- daan.

Voor het eerst werden er dit jaar vijf dagen achtereen Tempel- diensten in de Nederlandse taal gehouden en het was werkelijk een grote verrassing, dat de mees- ten daarvan een dankbaar ge- bruik maakten en praktisch geen enkele dienst oversloegen. Het hoogtepunt werd echter wel be- reikt, toen op donderdagmorgen President en zuster Volker met ongeveer zestig zendelingen zich bij de groep kwamen aansluiten. Dat was een blij weerzien met al deze jonge mensen (President en zuster Volker worden hier niet uitgesloten hoor) met hun op- recht geloof en grote getuigenis. Welk een zegen is het reeds om tussen zoveel heiligen te mogen zijn en met hen om te mogen

gaan als broeders en zusters en vrienden. Wanneer alle nu op aarde levende mensen dit voor- recht zouden mogen hebben, zou de wereld er direct heel anders uitzien en een grote stap vooruit maken. Ja, waarschijnlijk zouden wij dan nu reeds op een terre- striale wereld leven inplaats van op een telestiale.

De week vloog om en voordat wij het goed beseften stond de bus al weer klaar, sjouwden we alweer met koffertjes naar het stationnetje, ronkten de motoren van de auto's. En zoals ze van alle kanten van Nederland en ook daarbuiten waren gekomen, ver- dwenen ze weer naar alle kan- ten. Neen, toch niet. Niet zoals ze gekomen waren. Het was an- ders, heel anders. Gezegend en gesterkt en gelukkig gingen ze uit elkaar, onze broeders en zusters. Vast besloten hun dankbaarheid te tonen door nu verder voor de Here te werken, door verder het werk te doen dat de Here hen zou opdragen.

Tot volgend jaar? Laten wij ho- pen, daar volgend jaar weer te mogen zijn en laten wij proberen zoveel mogelijk broeders en zus- ters mee te brengen.

Toch wil ik niet eindigen voor- dat ik namens ons allen Presi- dent en Zuster Trauffer en al hun lieve medewerkers heb be- dankt voor hun hulp en steun en vooral voor de wijze, waar- op die hulp en steun werden ge- geven.

Werkers in God's Wijngaard en een voorbeeld voor ons allen!

Cornelis van der Put.

Nieuws uit de Zending

DISTRICTS-CONFERENTIES

Op zaterdag 15 en zondag 16 juli vond te Antwerpen, in de vergaderzaal aan de Putlei, een districtsconferentie plaats. De eerste algemene vergadering van die conferentie begon op zondagmorgen 11 uur. De aanwezigen werden door Elder David John van Drimmelen, de districts-president, welkom geheten. Het openingslied nr. 73 „God's Geest brandt in 't harte” werd gevolgd door een gebed uitgesproken door Broeder Theo van Gogh. Na het zingen van lied 164 „Waarheid spreekt tot onze zinnen” sprak Elder van Drimmelen over eenheid in de gemeente en het district. Broeder Willem van Rijswijck sprak over de betekenis, waarde en eenheid van de onderorganisaties. Broeder Henry Rosseel uit Ostende sprak over de eenheid in het Priesterschap. Zuster Renée Servaes uit Gent was de volgende spreekster. Zij gaf een toespraak over het onderwerp „eenheid in het gezin”. Broeder Victor Tuffin, uit Antwerpen, hield een betoog over eenheid in streven en Broeder van Goolen uit Mechelen vertelde de geschiedenis van zijn bekering en gaf zijn getuigenis. Na het zingen van lied nr. 5 „De wereld vraagt naar willig volk” sprak president Carel G. Schulders over eenheid met God en Zijn Koninkrijk.

Als slotlied werd lied 101 „Israel, hoort, God roept U allen” gezongen en Broeder van de Kerckhoven uit Mechelen sprak het slotgebed uit.

De tweede algemene vergadering van deze conferentie ving om 3.30 n.m. aan. Het openingslied was lied nr. 186 „Ziet de zon schijnt heden in mijn ziel” en het openingsgebed werd door Broeder Everaert uit Gent uitgesproken. Elder Ronald Osterhout stelde de autoriteiten van de Kerk voor en de aanwezigen gaven door middel van het opsteken der rechterhand te kennen, dat zij deze autoriteiten wilden ondersteunen. Elder C. Dennis Elzinga sprak over de zegeningen, die wij door het Evangelie hebben gekregen. Zuster Fawn W. Volker richtte zich in de nederlandse taal tot de aanwezigen. Na het zingen van lied 132 „Elk ziet schoonheid in het rond” spraken en gaven getuigenis, de volgende zendelingen: Dennis Dalebout, Paul De Brij, Robert Taylor en Jack Hartman. President J. Henry Volker sloot de rij van sprekers. Na zijn mooie toespraak werd lied nr. 57 „God zij met U” gezongen en Broeder Stevens uit Mechelen sloot de vergadering met gebed.

* *

De conferentie van het Groningse district vond plaats op zaterdag en zondag 22 en 23 juli. De president van het district, Broeder Feenstra, verwelkomde de aanwezigen op de eerste algemene vergadering die op

zondagmorgen 10 uur begon. Broeder Jan Jaspers uit Leeuwarden sprak het gebed uit, nadat als openingslied het lied „O vast als een rotssteen” gezongen was. Een koor zong lied 51 „Komt Heil'gen Komt”. President J. Henry Volker was de eerste spreker en hij werd opgevolgd door president Feenstra, die sprak over eenheid in de Gemeente en District. Zuster Ilse de Visser belichtte de noodzaak van eenheid in de onderorganisaties en Broeder Dallinga, de president van de Groningse gemeente, sprak over de eenheid in het Priesterschap. Zuster de Groot uit Assen hield een toespraak over de eenheid in het gezin en Zuster Ponte over eenheid in streven. Na het zingen van het lied nr. 20 „God had ons lief en zond Zijn Zoon”, sprak president Carel G. Schulders over eenheid met God en Zijn Koninkrijk. Het koor zong vervolgens „Hoe treff'lijk en groot” en de vergadering werd door Broeder Willem van Rijswijk met gebed gesloten.

De tweede algemene vergadering begon om 3.15 n.m. Het openingslied was lied 73 „God's Geest brandt in 't harte” en het openingsgebed werd door Broeder Geert Streuper uitgesproken. Het koor zong lied 155 „'k Sta sprakeloos”. Elder Ronald Osterhout stelde de autoriteiten van de Kerk voor en Elder C. Dennis Elzinga hield een mooie toespraak met als thema „Laat Uw licht also schijnen. . .” Zuster Fawn W. Volker spoorde de aanwezigen aan om de geboden steeds na te komen; en de volgende zendelingen verkregen het woord: Louis Nordhoff, Raymond W. van Dongen, Danny Tesch, Tyronne Bartholomeusz en Harry van der Beek. Na het zingen van lied 185 „'t Morgenrood begint te lichten” sprak President J. Henry Volker de vergadering toe. Het slotlied „Voorwaarts Christenstrijders” werd door het koor gezongen en Broeder Dallinga sloot met gebed.

* *

Het Arnhemse district hield zijn conferentie op zaterdag 29 en zondag 30 juli 1961. Zondagmorgen om 1.30 begon de Priesterschapsvergadering. Na de opening van de vergadering door President F. Lefevre sprak broeder Willem van Zoeren namens het presidentschap van het eerste Ouderlingenquorum in de zending.

President J. Henry Volker betuigde zijn spijt, dat er slechts 4 van de twaalf ouderlingen uit het district op deze vergadering aanwezig waren.

De eerste algemene vergadering van deze conferentie ving om 11 uur aan. President F. Lefevre, de districts-president verwelkomde de aanwezigen. Het openingslied was lied 217 „Wat is het Evangelie” en het openingsgebed werd door Broeder ten Hove uitgesproken. President J. Henry Volker maakte in zijn toespraak gewag van de grote zegeningen, die wij door het herstelde Evangelie hebben ontvangen en president Lefevre sprak over de eenheid in de gemeente en het district. Zuster

Ilse de Visser hield een toespraak over de eenheid van de onderorganisaties en na het zingen van lied 176 „Wij danken U Heer voor profeten” sprak Broeder ten Hove over de eenheid in het Priesterschap. Zuster J. van Kooten behandelde het thema „eenheid in het gezin” en Zuster A. Bults „eenheid in streven”. Beide spreeksters deden dit op voortreffelijke wijze. President Carel G. Schulders sprak over de eenheid met God en Zijn Koninkrijk. Na het zingen van het slotlied nr. 73 „God’s Geest brandt in ’t harte” sprak Broeder Storm het slotgebed uit.

De tweede algemene vergadering begon om 3.30 n.m. Als openingslied werd lied 51 „Komt Heil’gen Komt” gezongen en Elder Ford ging voor in het openingsgebed. Nadat lied 136 „Verblijf met mij nu d’avond valt” was gezongen, stelde Elder Ronald Osterhout de autoriteiten van de Kerk voor. Alle aanwezigen gaven te kennen, door het opsteken van de rechterhand, dat zij gewillig waren de autoriteiten te ondersteunen. Elder C. Dennis Elzinga opende de rij van sprekers. Hij werd opgevolgd door Zuster Fawn W. Volker. Het tussenlied was lied nr. 130 „Gij ouderlingen Israels”. De zendelingen Elder Griffin, Coppens, Sieverts, van Orden en Hillyard kregen gelegenheid enkele woorden te spreken en hun getuigenis te geven. Lied nr. 100 „Verrijs, gij lusthof Zions” was het tussenlied. Nadat dit was gezongen verkreeg President J. Henry Volker het woord.

Het slotlied was lied 148 „Zingen wij voor ’t scheiden” en Elder Neerings sprak het slotgebed uit.

OVERDRACHT BESTUUR

Sedert het begin van het jaar groeide het aantal trouwe leden van de Kerk te Gent dermate, dat het verantwoord was om het bestuur van die gemeente over te dragen aan waardige plaatselijke leden. Daartoe begaf het zendingspresidentschap zich naar het zuiden op dinsdag 25 juli j.l.

Als gemeente-president werd Broeder Julien G. Servaes aangesteld; als zijn eerste raadgever Broeder Leon B. Everaert en als zijn tweede raadgever Broeder Eric de Grootte.

Broeder Servaes werd door President J. Henry Volker tevens tot ouderling geordend en Broeder de Grootte door Elder C. Dennis Elzinga tot leraar.

Tot bovengenoemde datum werd de gemeente Gent door zendelingen bestuurd, die in hun taak werden bijgestaan door Broeder Leon B. Everaert. Het mag wel gezegd worden, dat Broeder Everaert de grote kracht in die gemeente was. Hij heeft zich vele opofferingen getroost om de Gentse kudde te dienen. Hem is daarvoor grote dank verschuldigd. In verband met zijn werkzaamheden moet Broeder Everaert dagelijks grote afstanden per trein afleggen. Het was voor hem dan ook

niet wel mogelijk om de gemeente als president te leiden. Wij twijfelen er niet aan of Broeder Everaert zal zijn steun aan de Gentse gemeente blijven geven. Moge God het Gentse driemanschap in hun verantwoordelijke taak steunen.

* *

De gemeente te Alkmaar, die sinds enkele jaren haar vergaderingen ten huize van Broeder en Zuster van der Reyden houdt, beleefde op zondag 20 augustus j.l. een heuglijke en historische dag. Op die dag werd haar nieuwe vergadergebouw in gebruik genomen. Dit geschiedde met een goed bezochte bijzondere bijeenkomst. Het spreekt van zelf, dat bijna alle Alkmaarse leden aanwezig waren, doch bovendien waren er 77 andere personen, waaronder President J. Henry Volker en zijn echtgenote Zuster Fawn W. Volker, President C. G. Schulders en President C. D. Elzinga. Van het Bouwcomité waren aanwezig, President Rosenvall, Elder de Brij, Elder Jackson en Elder Lybbert. Vooral was verheugend, dat er onder die 77 personen vele niet-leden waren, die aan de uitnodiging, om deze vergadering bij te wonen, gehoor hadden gegeven.

Nadat door verschillende autoriteiten het woord was gevoerd, werd door President Rosenvall het gebouw aan de Alkmaarse gemeente voor gebruik overgedragen. Na de vergadering werden Broeder Th. de Kraker en Broeder A. Last door het zendingsbestuur aangesteld als resp. gemeente president en eerste raadgever.

In 1960 werd te Alkmaar in de Emmastraat een herenhuis gekocht, dat als tehuis voor de gemeente aldaar moest gaan dienen. Voor het echter zo ver was, moest er heel wat gebroken en vertimmerd worden. Met grote voortvarendheid werd de verbouwing door het Bouwcomité ter hand genomen, waarbij de uitvoering van de werkzaamheden in handen van Elder Lybbert werd gelegd. Het interieur van het gebouw onderging een ware metamorphose. De kamers „en suite” werden doorgebroken, een prachtig doopvont werd ingebracht en centrale verwarming werd aangelegd. De keuken werd geheel gemoderniseerd, kortom er staat nu een pand, dat van buiten en van binnen gezien mag worden en waarop de broederen en zusters in Alkmaar terecht trots kunnen zijn. Het bouwcomité beperkte zijn werkzaamheden tot de parterre van het gebouw. Het opknappen en het voor het beoogde doel geschikt maken van de lokaliteiten boven kwam voor rekening van de leden, althans wat betreft het werk. De materialen werden door het bouwcomité verschaft. Het resultaat van deze Alkmaarse „arbeidseinsatz” is werkelijk verbluffend. Wat enkele mensen onder de bezielende leiding van President van der Reyden daar tot stand hebben gebracht is alle lof waardig. Zij wisten uit een chaotische toestand een aantal lokaliteiten te voor-

schijn te toveren, waarin het een lust moet zijn om lessen te ontvangen. Vooral meldingswaard is de bewerking, die de zolder heeft ondergaan. De gepleisterde muren van die zolder werden door de kundige handen van Broeder en Zuster Jansen prachtig, smaakvol en alleraardigst beschilderd. Wanneer kerkleden Alkmaar bezoeken, moeten zij niet verzuimen daar eens een kijkje te gaan nemen.

* *

OVERDRACHT SCHILDERIJ

Broeder Geertruy van de gemeente te Gent schilderde een prachtige reproductie van een schilderij van de profeet Joseph Smith. Broeder Geertruy stelde dit schilderij ter beschikking van de gemeente Alkmaar, om daarmee haar nieuwe gebouw te sieren. Het schilderstuk werd tijdens de vergadering op 20 augustus j.l. door President Schulders aan de gemeente Alkmaar overgedragen. Broeder Geertruy heeft grote eer van zijn werk, want het schilderij werd met grote dankbaarheid aanvaard.

* *

TWEE OVERLIJDENSBERICHTEN

Wij werden geschokt door twee zeer droevige tijdingen. In de nacht van dinsdag op woensdag 23 augustus is te Den Helder vrij plotseling overleden Broeder Cornelis Vinju en te Dordrecht overleed op vrijdagavond 2 augustus heel plotseling broeder Marinus Dalebout.

Broeder Cornelis Vinju werd op 19 augustus 1901 te Amsterdam geboren. Op 11 mei 1956 werd hij door Elder Dan K. Merrell gedoopt en tevens tot lid van de Kerk bevestigd. Op 29 juli 1956 werd hij tot diaken geordend, op 20 januari 1957 tot leraar, op 23 juni 1957 tot priester en op 14 juli 1957 door President Rulon J. Sperry tot ouderling. Op 22 juli 1957 ontving hij in de Tempel in Zwitserland zijn bevestigingen. Broeder Vinju was laatstelijk gehuwd met Zuster Anna Paulina J. Out. Voordien was hij tweemaal gehuwd. Beide vrouwen ontvielen hem door overlijden.

Broeder Vinju was de gemeente president van Den Helder. Hij vervulde deze taak op een voortreffelijke wijze. Hij beschouwde zichzelf als de „kurkenzak” van de gemeente Den Helder (kurkenzak is een scheepsterm. Dit is een peervormige zak van gevlochten touwwerk opgevuld met kurk en dient bij het meren van schepen om schokken op te vangen). Bij eventuele moeilijkheden was hij degene, die partijen moest opvangen en vertegenwoordigen. Hij deed dit steeds op een voortreffelijke manier. Broeder Vinju zal altijd in onze gedachten blijven en wij zullen zijn liefde en vriendschap node missen. Onze gedachten gaan uit naar

zijn weduwe en andere nabestaanden. Moge de kennis van het Evangelie en de wetenschap, dat op dit afscheid een heerlijk wederzien volgt, hun tot troost en sterkte zijn.

Broeder Marinus Dalebout werd op 18 december 1887 te Dordrecht geboren. Op 6 december 1902 werd hij door William Dalebout tussen de ijsschotsen van de rivier de Noord bij Dordrecht gedoopt.

Op dien dag werd hij ook tot lid van de Kerk bevestigd. Op 21 april 1918 werd hij tot diaken geordend, op 12 oktober 1919 tot leraar, op 21 augustus 1921 tot priester en op 25 februari 1930 door President Don H. van Dam tot ouderling.

Broeder Dalebout huwde te Dordrecht op 29 augustus 1907 met Johanna Beekman. Op 17 september 1955 ontving hij in de Zwitserse Tempel zijn begiftigingen en op dien dag werd ook zijn tempelhuwelijk met Johanna Beekman gesloten.

Broeder Dalebout is het Evangelie en de Kerk steeds trouw gebleven. De Kerk vervulde zijn gehele leven. Alle vrije tijd waarover hij beschikken kon, stelde hij in dienst van de Kerk. Gedurende meer dan 7 jaren was hij president van de Dordrechtse gemeente; dit waren de zeven jaren vóór de tweede wereldoorlog en nog enige tijd daarna. Gedurende de moeilijke oorlogsjaren was hij waarlijk „de vader” van de gemeente. Het zal moeilijk zijn om Broeder Dalebout te moeten missen. Wij zullen steeds met liefde aan hem denken en stellig zullen wij hem wederzien.

Moge Zuster Dalebout in dit besef en in het getuigenis van de Waarachtigheid van het Evangelie van de Meester haar troost vinden.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Er is geen dwaasheid zo groot als het weggooien van vriendschap in een wereld, waar vriendschap zo zeldzaam is.

Edw. Bulwer-Lytton.

Geef mij de kracht mijn geest hoog te verheffen boven de dagelijkse beuzelingen.

Tagore.

Wie zou hebben kunnen ademen of zich bewegen, indien de hemel niet vervuld was van vreugde, van liefde?

Tagore.

MIJN TEMPELREIS

Nog onder de indruk van de onvergetelijke treinreis en mijn bezoek aan de Tempel te Zollikofen en alles wat ik daar heb mogen en kunnen doen, wil ik op eenvoudige wijze, mijn gevoelens hieromtrent weergeven.

Ik ben mijn Hemelse Vader oprechte en grote dank verschuldigd, voor het voorrecht, mij geschonken om naar „Zijn Huis” weder te mogen optrekken. Om daar „Zijn gast” te zijn en het werk te kunnen doen voor mijn geliefde doden. Het grote voorrecht om groepen te worden om ook tempelwerk te doen. Ik vraag mij af: Wie ben ik, dat ik dit mag doen? Moeilijk kan ik onder woorden brengen wat ik voel, wanneer ik het „Huis des Heren” binnentreed, hetgeen wel de meesten zullen gevoelen, die evenzo gelukkig zijn als ik.

Het grote geluk doortilde mij al, toen ik bij de ingang mijn Tempel aanbeveling moest overreiken, tot toestemming voor het betreden van „het Huis des Heren”. De vriendelijke gezichten van de bekenden van de vorige jaren, de hartelijke ontvangst van hen, de rust, vrede en de eenvoud van het interieur, het zachte spelen van het orgel, dit alles geeft de binnenkomende een groot gevoel van dankbaarheid en gelukzaligheid. Iets wat wij intens beleven, doch wat de wereld niet kent. Ik ben mijn Hemelse Vader ontzettend dankbaar, dat ik weder voor de derde maal „Zijn gast” mocht zijn en getuig hierbij: Dat ik zonder enige twijfel geloof, dat de Here op 3 april 1836 Elia zond in de Kirtland Tempel in Ohio om door openbaring de sleutelen van dit Priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery te overhandigen, om het hart van de vaders tot de kinderen te wenden, en de kinderen tot de vaders, opdat de ganse aarde niet met een ban worde geslagen, zoals door Maleachi beloofd en zoals door Moroni aan Joseph Smith verkondigd werd.

Wanneer ik 's avonds in mijn eentje nog eens een poosje vertoefde bij de verlichte Tempel, die een fantastisch schouwspel bood door de prachtige ligging en het aangelegde terras, dan dacht ik: „Gij lief klein Zollikofen met je vriendelijke bevolking, wist gij maar, dat „dit gebouw statig en majestueus om zijn eenvoud” u de enige weg kan bieden tot „Gods Koninkrijk”! Dat wij van verre komen om „Dit” te betreden en dat gij er zo dicht bij woont, het licht van buiten moogt zien, maar het „Licht” van binnen niet kan zien, noch begrijpen. Dat niet alleen mijn persoontje, doch wij allen mogen beseffen die daar geweest zijn, welk een groot voorrecht wij hadden, maar ook welk een grote verantwoording wij dragen, om deze kennis te bezitten en dat wij ons moeten gedragen en er naar leven om lichten en voorbeelden te zijn voor al degenen, met wie wij in aanraking komen. Dat wij dit in nederigheid en wijsheid mogen uitdragen aan diegenen, die het nog niet kunnen be-

seffen, dat ook zij zich moeten voorbereiden om naar „het Huis des Heren” te gaan om daar de verordeningen te kunnen vervullen en de zegeningen hieraan verbonden deelachtig te kunnen worden. Ik breng dank aan de Tempel-President, President Trauffer en zijn vrouw en hun medewerker President Simon en alle broeders en zusters, die Werkers in de Tempel waren en die zoveel voor ons deden, om deze week tot een onvergetelijke tijd te maken.

Moge de Here ons zegenen en leiden en helpen, dat wij zo zullen leven opdat wij volgend jaar weer in de gelegenheid mogen zijn om naar „Zijn Heilig Huis” te gaan.

Met grote dankbaarheid,

Zuster Edeling

Een brief van een 92-jarige,

die hier, om begrijpelijke redenen, ongewijzigd wordt weergegeven

Salt Lake City, 24 Aug. 1961.

President J. Henry Volker!

Hoe gaat het met U en Fam.?

De laatste dagen heb ik in mijn hoofd, dat de Ster die ik ontvang einde September betaald moet zijn voor een ander jaar 1962, nu wil ik dat eerst in orde maken, want dikwijls vergeet men de tijd van betalen, ik moet ook einde November de Ster betalen voor A. M. Teunisse Bos-Lomberweg 24 Z, Amsterdam, ik send U hier bij een 3 Dollar Chek, als het niet genoeg is voor de 2 abonnementen laat het mij weten en ik wil het in orde maken, mijn tijd wordt korter met den dag, en ik wil geen schulden achter laten, 13 Dec. hope ik 93 te passeeren, ik heb nog 11 Kinderen in leven, en 41 Klein Kinderen en 89 Achter Klein Kinderen, ik ben met mijn Vrouw 3 Febr. 1903 te Rotterdam gedoopt in de rivier 10 P.M. Wij hebben toen een verbond gesloten met onze Hemelsche Vader, en onze Heiland en Verlosser Jezus Christ, ik ben 2 maal in Holland op Zending geweest, en had gaarne nog een 3de Zending willen volbrengen maar dat gaat nu niet meer, Wilt U de leden in Holland de groeten van mij doen, velen kennen mij nog, in 1960 had ik een plan om Holland nog eens te bezoeken maar door omstandigheden moest ik het uitstellen. Maar het zit nog stil in mijn hoofd om de trip nog eens te maken. Wij hebben in Holland nog veel Fam. ik heb het maar overgegeven aan onze Hemelsche Vader. President Volker wil U mij laten weten of een bewijs sturen dat de 2 Sterren weer voor een jaar betaald zijn?

Met deze send ik U en Uw Fam, en al de Zendingen en Leden de Hartelijke Groeten met den Zegen des Heeren.

van Broeder A. van Tussenbroek Sr.

Excuus mijn
Poor Writhing

162 E street
Salt Lake City 3 Utah

Een inspirerende boodschap

De rijkdom, die de zendelingen staande houdt, is geen goud en zilver, doch geloof, opoffering, toewijding van de zijde van de ouders, niet rijk, maar met een groot geloof en vertrouwen in dit grote werk. Het is niet met goud, dat onze tempels en kerkgebouwen zijn opgericht, maar met hetzelfde geloof en dezelfde toewijding aan de Heer van hen, die ook het grote zendingsstelsel van de Kerk steunen.

Elder Clifford E. Young

Het feest van het Evangelie

*

ALVIN R. DYER,
President van de Europese Zending.

In oude bijbelse tijden was „het feest”, gelijksoortig aan onze tegenwoordige Conferentie, een tijd van vergaderen, een tijd van oogsten, een tijd van vreugde, en wat van meer betekenis is: „het feest” was door de Here bedoeld als een tijd van bezinning.

Deze feesten waren om verschillende redenen voor het volk ingesteld (Exodus 23 : 14, drie reizen in het jaar zult gij Mij feest houden — Deut. 16 : 16, Ex. 23 : 16, het oogstfeest Ex. 34 : 22, het feest der weken — Deut. 16 : 10; Lev. 23 : 34, op de vijftiende dag zal het feest der loofhutten zijn, en andere). Voor al deze vergaderingen schijnt er èèn bepaalde beweegreden te zijn geweest, een tijd van geestelijke vernieuwing, van een wedergeboorte, opdat de mensen, door dankbaarheid en offer, zouden voortgaan volgens de wil des Heren.

Sprekende over „het feest” van Pascha, zeide de Here tot Zijn Profeet Mozes:

„En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den Heere tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uwe geslachten tot eene eeuwige inzetting”. (Exodus 12 : 14).

Wij moeten hier in gedachte houden, dat dit „feest” was ingesteld om Israël er aan te herinneren, dat zijn bevrijding uit Egypte mogelijk was gemaakt door het vergieten van bloed, het bloed van een vlekkeloos lam, welk bloed een bescherming voor God's volk werd, wanneer het aan de beide zijposten en bovendorpel van hun huizen werd aangebracht, hetgeen betekent, dat door het gaan door de „deur”, door het offeren van bloed zij konden worden gered.

Van het Pascha naar het Sacrament

Het was bij gelegenheid van het houden van dit „feest”, in de opperzaal van het huis van een vriend, dat de Christus, die de „deur” was naar de eeuwige weiden (Joh. 10 : 9) en die tot dusver slechts was gesymboliseerd in de verordening van het Pascha, nu bereid was het tot werkelijkheid te maken. In Zijn eigen Offer zou „het feest” van het Pascha zijn vervulling vinden. Doch, ten einde het verbond, dat Hijzelf met Mozes betreffende deze verordening had gesloten, na te komen, gaf Hij Zijn discipelen nieuwe geboden en tevens een nieuwe gewoonte of „feest”, dat, ter vervanging van het Pascha, altijd moest worden gehouden, waardoor het aloude gebod in ere werd gehouden.

Het Evangelie van Lucas zegt het volgende:

„En Hij zeide tot hen: Ik heb grootelijks begeerd dit Pascha met u te eten, eer dat Ik lijde;

want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods.

En als Hij een drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen en deelt hem onder ulieden;

want Ik zeg u dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn.

En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt: doet dat tot mijne gedachtenis.

Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.

(Lucas 22 : 15-20)

Deze verordening, in de plaats gekomen van het Pascha, wordt nu in onze Kerk geerd op een wijze als door de Meester zelf voorgeschreven: „zo dikwijls als gij tezamen komt in Mijn naam”. Hierin zijn alle elementen van „het feest” uit vroeger tijden. Een tijd van verheuging, een tijd van vergaderen, een tijd van bezinning.

Van feest naar conferentie

Maar er zijn nog andere „feesten”, die wij vieren, alwaar wij ons ook verzamelen om ons te verheugen en om in geest en gedachten vernieuwd te worden en waar wij ook de oogst van onze arbeid brengen om op hun waarde te worden geschat, en om daarna, met hernieuwd besluit, voorwaarts te gaan en het beter te doen. Hier, als in alle „feesten” in oude tijden, worden de gebundelde doelstellingen van de mensen zelf gevonden: het zoeken van kracht en inspiratie om door te zetten. Indien onze harten en hoofden in harmonie kunnen worden gebracht met de geest, die altijd overheerst, verschaffen zulke gelegenheden deze kracht en inspiratie.

Met de instelling van de gewoonte om Conferenties te houden voor Zijn volk in deze tijd, heeft de Here het volgende gezegd:

„Alle ouderlingen, die deze kerk van Christus vormen, dienen eens per drie maanden in conferentie bijeen te komen, of van tijd tot tijd, zoals genoemde conferenties zullen aanwijzen of bepalen”.
(L. en V. 20 : 61).

Uit vele ervaringen hebben wij geleerd, dat de speciale wil van onze Hemelse Vader tijdens Conferenties aan Zijn volk wordt bekend gemaakt, voor het algemeen welzijn van allen bij de jaarlijkse en halfjaarlijkse Conferenties te Salt Lake City, maar ook in zekere mate in elke Kerkconferentie in Ring, Wijk, District of Gemeente. En in het bijzonder bij de Zendingenconferentie in het Zendingsveld.

De Districtsconferentie

In het zendingsveld neemt de Districtsconferentie een belangrijke plaats in in het leven van de Heiligen der Laatste Dagen. Hier bezinnen wij ons op onze vooruitgang en hopen op de nodige aanwijzingen en inspiratie om ons werk doeltreffender te maken en ons persoonlijk leven zo te verbeteren, dat het meer nadert tot dat, hetwelk van ons als Gods kinderen wordt verwacht. Degenen, die naar deze conferenties, welke net zo belangrijk zijn als het „feest” van ouds, met een open hart gaan en naar datgene zoeken, wat zij nodig hebben, zullen dat ongetwijfeld vinden en met vreugde teruggaan.

Zcals met het oude „feest”, is ook de Conferentie een tijd van „oogsten”; wij brengen daar het goede, dat wij hebben gedaan, hetwelk, door anderen opgemerkt, een kracht voor allen brengt.

De Zendingenconferentie

Het wachtwoord voor onze zendingenconferenties, wanneer wij daar naar uitzien, is: „Laat iets goeds gehoord worden”. Voor de zending

heeft dit een bijzondere betekenis, want hier brengt hij rapport over zijn arbeid uit. Indien hij een eerlijk rapport kan uitbrengen over zijn roeping als zendeling, dan zal „het feest” van vreugde zijn deel zijn door het besef, dat een goed werk werd gedaan. Indien zijn inspanning niet „af” was, of bewijzen van nalatigheid voorhanden zijn, dan behoort hij naar de conferentie te gaan om gevoed te worden met datgene, dat vernieuwt en versterkt, zodat wanneer een andere Zendingenconferentie in aantocht is, hij in staat zal zijn „het feest” van zijn eigen arbeid te vieren.

HET GROTE OPWEKKINGSJAAR 1961 GAAT VOORWAARTS

— of gij uw doel in de afgelopen maanden al dan niet hebt bereikt, doet nu niet ter zake. Het belangrijke is: wat is er van uw persoonlijkheid in deze maanden terecht gekomen? Wat is uw besluit ten aanzien van de weken en maanden, die voor u liggen? Zult gij dan een betere zendeling zijn als gevolg van de inspanning, die gij u hebt getroost? Was het tempo te hoog en denkt u er over het langzamer te doen, of is de strijd pas begonnen? *Dit alles hangt van u af!*

MET ZENDELINGENCONFERENTIES IN HET VOORUITZICHT, HOE ZAL HET RAPPORT ZIJN?

Zult ge naar het FEEST gaan met rijke oogst beladen, of zult ge moeten vertrouwen op wat ge mee kunt nemen, dat anderen hebben ingebracht?
OF ZULT GE KOMEN OM TE GEVEN EN TE NEMEN?

DE BESLISSING IS AAN U!

Alvin R. Dyer,
President van de Europese Zending

De Najaarsconferenties in de Nederlandse Zending

De najaarsconferenties 1961 zullen worden gehouden in de plaatsen en op de data als hieronder aangegeven:

Overijsel	9-10 september	ENSCHEDÉ
Noord-Holland	23-24 september	ALKMAAR
Eindhoven	30 sept.-1 oktober	EINDHOVEN
Utrecht	7- 8 oktober	UTRECHT
Antwerpen	21-22 oktober	ANTWERPEN
Groningen	28-29 oktober	GRONINGEN
Arnhem	11-12 november	ARNHEM

Voor Eindhoven dient de vastendag vroeger gesteld te worden en wel op 24 september.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT IN VERSCHILLENDE PLAATSEN

Alkmaar

de Waard, Petronella; 13 augustus 1961.

Almelo

Kubbe, Peter Johan; 31 juli 1961.

Kubbe, Gerrit; 31 juli 1961.

Pardoen, Johanna Hendrina; 29 juli 1961.

Astore, Raffaele; 29 juli 1961.

van Manen, Albertus Hendrik; 29 juli 1961.

Schumer, Hendrika Cornelia; 3 augustus 1961.

Antwerpen

Veroft, Helena Siedlecki; 23 juli 1961.

Veroft, Paula Leonarda; 23 juli 1961.

Saito, Adeline; 9 juli 1961.

van den Berg, Hendrik; 20 augustus 1961.

Arnhem

Edie, Elisabeth Ann; 11 augustus 1961.

Sundermann, August Hendrich Walter; 16 augustus 1961.

Den Helder

Stavleu, Jan; 22 juli 1961.

Stavleu, Maria Petronella; 22 juli 1961.

Stavleu, Jakob Harry; 22 juli 1961.

Stavleu, Maria; 22 juli 1961.

Meerbeek, Jacqueline; 13 augustus 1961.

Eindhoven

van Es, Barbara; 21 juli 1961.

Enschede

Lambert, Hendrik Jan de Wolf; 28 juli 1961.

Gent

D'Hoore, Rachele Euphemic Germana Callens; 31 juli 1961.

Gouda

Verhoef, Catherina; 10 juli 1961.

Haarlem

Tientjes, Sonja Sophie; 21 juli 1961.

Kroone, Maria Gezina Johanna; 21 juli 1961.

Fabel, Anna; 6 augustus 1961.

Harlingen

Meijer, Anna; 3 juli 1961.

Hengelo

Simons, Marquerite Jane; 2 juli 1961.

IJmuiden

Hop, Janneke; 8 augustus 1961.

Hop, Sjowkje; 8 augustus 1961.

Mechelen

Tuymans, Theophiel; 26 juli 1961.

Comijn, Noella Stephania; 31 juli 1961.

Nijmegen

Hofman, Johannes Franciscus; 21 juli 1961.

Utrecht

Lauffer, Hendrina; 18 juni 1961.

Lauffer, Franciscus Gerardus Antonius Martinus Dirk; 18 juni 1961.

Brinkschulte, Francisca Elisabeth; 29 juli 1961.

Lauffer, Corneles; 29 juli 1961.

Zaandam

Huijboom, Johanna Hermina; 6 augustus 1961.

Zeist

Kesler, Frederika; 5 augustus 1961.

Zwolle

Hubeek, Suzane Coswiene Wilhelmina; 31 juli 1961.

VERHOOGING EN OPNAME IN HET PRIESTERSCHAP

Amersfoort

Otto, Andreas Johannes; 6 augustus 1961 tot leraar.

Scholte, Gerard; 13 augustus 1961 tot leraar.

Apeldoorn

Storm, Arie; 13 augustus 1961 tot leraar.

Eindhoven

Verhoeven, Mattheus Cornelius Antonius; 6 augustus 1961 tot priester.

Dobber, Gijsbertus; 13 augustus 1961 tot priester.

Enschede

Simons, James Harold; 22 augustus 1961 als diaken.

Agterbosch, Gerrit Marinus; 25 juni 1961 als diaken.

Hoff, Lucas; 30 april 1961 tot diaken.

Gent

Servaes, Gilbert Julien Louis; 25 juli 1961 tot ouderling.

De Grootte, Eric Frank Claude Marie; 25 juli 1961 tot leraar.

Groningen

Bakker, Berend; 23 juli 1961 tot ouderling.

„De Ster”

Nijmegen

van Eersel, Bernard Otto Louis; 21 mei 1961 als diaken.
Albers, Petrus Jacobus Hendrik; 25 juni 1961 als diaken.

Zeist

de Jong, Frits; 23 juli 1961 als leraar.

INGEZEGEND

Dordrecht

de Torbal, Mieke Beate; 6 augustus 1961.

GEHUWD

Dordrecht

Buijs, Arie jr. met Deurloo, Margaret; 27 april 1961.
Vernes, Willem met Slingerland, Jannie; 19 juli 1961.

Groningen

Akkerman, Jan Bouwe met Ritsema, Hendrikje; 13 juli 1961.

OVERLEDEN

Den Helder

Vinju, Cornelis Johannes; 23 augustus 1961.

Dordrecht

Dalebout, Marinus; 25 augustus 1961.

Hilversum

Kater, Jan; 20 april 1961.

OVERGEPLAATST

Harmer, Paul; van Dordrecht naar hoofdkantoor.

Montgomery, Jerry; van reizende zendeling naar Utrecht.

Taylor, Robert; van Oostende naar Amsterdam.

Rasmussen, Harris; van Antwerpen naar Den Haag.

Frier, Walter; van Den Haag naar Dordrecht.

Wilko, Frank; van Rotterdam Zuid naar Assistent tot de President.

van Drimmelen, David; van reizende zendeling naar Assistent tot de President.

van Dongen, Raymond; van hoofdkantoor naar Rotterdam Zuid.

Bogar, Garreth; van Schiedam naar Amsterdam.

DeBry, James; van reizende zendeling naar hoofdkantoor.

Dalebout, Dennis; van Gent naar reizende zendeling.

Neerings, John; van Bennekom naar Gent.

Wallwork, Leland; van Gouda naar Schiedam.

Harmer, Paul; van hoofdkantoor naar Oostende.

Dykeman, Victor; van Rotterdam Noord naar Gent.

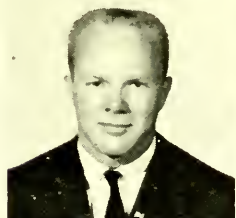
Giles, Roger; van Gent naar Rotterdam Noord.

Peterson, LeRoy; van Groningen naar Bennekom.

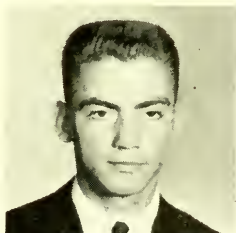
Zeeman, LaMarr; van Den Haag naar Gouda.
Post, Hendrik; van Den Haag naar Antwerpen.
Mayo, Charles, van hoofdkantoor naar Den Haag.
Rasmussen, Harris; van Den Haag naar Groningen.
van Orden, Lyle; van Nijmegen naar Den Haag.
Felix, Earl; van hoofdkantoor naar Amsterdam.
Sundin, David; van Amsterdam naar Nijmegen.
Shaw, Beverly; van zendingsschool naar Amsterdam West.
Westra, Janet; van hoofdkantoor naar Amsterdam.
Vonk, Nannette; van Amsterdam West naar Amsterdam.
van Blankenstein, Cornelius; van Gent naar hoofdkantoor.
Landward, Larry; van Amsterdam West naar Den Haag.
Nievaard, Hans; van Eindhoven naar Amsterdam West.
Slater, Lynn; van Amsterdam West naar Eindhoven.
Vlam, Alvin; van Zwolle naar Gent.
Niederhauser, Richard; van Gent naar Den Haag.
Jenkins, Joseph; van Den Haag naar Zwolle.
Cheney, Richard; van Amsterdam naar Gent.
Womack, Robert; van Mechelen naar Amsterdam West.
Ross, Kenneth; van zendingsschool naar Amsterdam.
Packer, Lyle; van Delft naar Mechelen.
McFarland, Frank; van zendingsschool naar Delft.
Chatterton, Norman; van Utrecht naar Den Helder.
Dugger, Jim; van Utrecht naar Den Helder.

AANGEKOMEN

Shaw, Beverly Jane; van Idaho Falls, Idaho.
McFarland, Frank; van Ogden, Utah.
Ross, Kenneth Leland; van Salt Lake City, Utah.

Kenneth Leland Ross

Frank McFarland

Beverly Jane Shaw

VERTROKKEN

Bush, Robert Leon; Aangekomen 10 februari 1959, Vertrokken 7 augustus 1961.
Werkzaam geweest: Katwijk, Utrecht, Mechelen, Amsterdam, Haarlem, IJmuiden, Amstelveen, Harlingen, als reizende zendeling, Amsterdam.
De Hart, Dennis Arno; Aangekomen 10 februari 1959, Vertrokken 7 augustus 1961.
Werkzaam geweest: Den Haag, Eindhoven, Gouda, Hoogvliet, Oostende, reizende zendeling en Utrecht.
Eckersell, William Blair; Aangekomen 10 februari 1959, Vertrokken 7 augustus 1961.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Delft, Leeuwarden, hoofdkantoor, Rotterdam Noord, Utrecht, Antwerpen, Mechelen en Amsterdam.

Robert Leon Bush

Dennis Arno De Hart

William Blair Eckersell

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

Amsterdam oost

- Rijsenbrij, Ronald; 4 augustus 1961.
- Rijsenbrij, Karina; 4 augustus 1961.
- Rijsenbrij, Johanna Catharina; 4 augustus 1961.

Amsterdam west

- Slingerland, Alida Margaretha; 21 juli 1961.
- van der Zwart, Johannes; 28 juli 1961.
- Horsting, Elisabeth; 11 augustus 1961.
- Loesberg, Rosina Alida Johanna; 1 augustus 1961.

Delft

- van Galen, Odilia Francisca Maria; 5 augustus 1961.
- van Galen, Simon Jan; 29 juli 1961.
- van Galen, Maria Jacoba; 29 juli 1961.
- van Galen, Hendrica Petronella; 5 augustus 1961.
- van Galen, Hendrina; 5 augustus 1961.
- van Galen, Maria Janneke; 5 augustus 1961.

Den Haag

- Verdier, Louise Todanin; 29 juli 1961.
- de Graaff, Elisabeth; 29 juli 1961.
- Lugthart, Willemina; 22 juli 1961.
- Rorijs, Linda; 21 juli 1961.
- Bunschoten, Maryke; 7 augustus 1961.
- Bunschoten, Pieter Theodore; 7 augustus 1961.
- Lawson, Erna Elisabeth; 7 augustus 1961.

Leiden

- Belt, Catharina; 29 juli 1961.
- Beij, Elfert Maria; 30 juli 1961.
- van der Voort, Johanna Maria Adriana; 26 augustus 1961.

Rotterdam noord

- van der Geest, Tonjes Cornelis; 6 augustus 1961.
- Stout, Gerard Reinier; 23 augustus 1961.
- Verduijn, Jacques; 27 augustus 1961.
- van der Kooij, Antonia; 27 augustus 1961.
- van der Kooij, Everardus; 27 augustus 1961.

Rotterdam zuid

- Hoffman, Willem; 27 mei 1961.
- Lode, Demmelaar; 26 juli 1961.
- Bouwens, Pieter; 12 mei 1961.